יום ה', ל' באב [א' דר"ח אלול] תשס"ו (24 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הפסיפס של הרצל [המשך המאמר מאתמול]...

גם בשעותיי הקשות ביותר ידעתי ללא כל ספק כי העם היהודי ומדינת ישראל לא ינטשו אותי, כי יש מדינה העומדת מאחורי. **היום, כשישראל אינה מצטיירת עוד** בתקשורת העולמית כמדינה קטנה ואמיצה אלא כשריד אנכרוניסטי ובלתי לגיטימי של הקולוניאליזם הנפשע וכאויבת האנושות, הזדהותם של יהודי התפוצות עם המדינה היהודית קשה לאין ערוך. ואולם היא עדיין מעניקה להם כוח ועוצמה. ככל שמתחזקת הזיקה לישראל בקרב הקהילות בתפוצות - קטנות ככל שיהיו - כן מתחזקות בהן הזהות והגאווה היהודית, אפילו בשעה שהן נאלצות לעמוד בהתקפות של משטמה עזה. מנגד, כאשר הזיקה לישראל חלשה, נוטה הקהילה להצניע את זהותה היהודית. זהו דפוס קבוע, והוא בולט במיוחד בפרויקטים המקבצים יחדיו צעירים יהודים מרחבי העולם, דוגמת פרויקט "תגלית": זיקה לישראל משמעה חיזוק הזהות היהודית. בקרב כל שדרות העם, להוציא חלקים מן הציבור החרדי, היתה מדינת ישראל למסד שעליו עומדת בימינו הזהות היהודית.

הקמת מדינת היהודים של הרצל לא חיסלה אפוא את האנטישמיות, אך היא שינתה לבלי הכר את זהותו של העם היהודי. המדינה הפכה למקור של עוצמה וגאווה בעבור יהודי העולם, וההזדהות עימה היתה לכלי בעל חשיבות מכרעת במאבק באנטישמיות. אך **מה באשר לזהותם היהודית של הישראלים עצמם**? כיצד השפיעו עליהם החזון של הרצל והקמת המדינה?

בקריאה ראשונה בכתבי הרצל, נדמה כי הוא שקד יותר מכל על מציאת פתרון למצוקת היהודים, וכי כל שאלה של זהות או תרבות יהודית היתה ממנו והלאה, או לכל היותר, משנית למטרתו העיקרית - התמודדות עם בעיית האנטישמיות ומניעת השואה שבדרך. הרצל דיבר על מדינה שאליה יוכלו היהודים להגר ולבנות בה מחדש את חייהם כעם. אך מה תהיה דמותה וזהותה של המדינה? על ברכי איזו תרבות יחונכו אזרחיה החדשים? חיבורו של הרצל, '*מדינת היהודים*', מספק תשובות כלליות בלבד לשאלות הללו. בשל אדישות־לכאורה זו של הרצל לגורל היהדות ובשל העובדה שהתמקד רק בשיפור תנאי החיים של היהודים, ביקר אותו כידוע **אחד העם**, אשר סבר שאת עיקר המאמץ יש להשקיע בתחיית היהדות ובהקמת מרכז רוחני יהודי.

ואולם, קריאה מדוקדקת יותר בכתביו של הרצל מגלה כי הוא לא היה אדיש כלל כלפי המסורת היהודית. נהפוך הוא: הוא חזר והדגיש את מקומה המרכזי של היהדות בזהות הלאומית של העם היהודי. "**הציונות היא שיבה ליהדות**", הצהיר הרצל כבר בקונגרס הראשון, "**עוד לפני השיבה אל ארץ היהודים**". המכנה המשותף שאיחד בעיניו את פזורות ישראל במקומותיהן השונים והגדיר אותן כעם הוא הדת היהודית, האמונה

"ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו..." מתוך תפילת מוסף לראש חודש

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{51}	(י-ם): 18^{36}	(ת"א): 18^{51}	(חיפה): 18^{43}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{48}	(י-ם): 19^{49}	(ת"א): 19^{51}	(חיפה): 19^{51}

פרשת השבוע: "**שפטים**" [דברים ט"ז 18 – כ"א 9] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ל' באב [א' דר"ח אלול] תשס"ו (24 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

העתיקה המשותפת לכולם. "אנו מזהים את עצמנו כאומה על פי הדת", כתב ביומנו, ובמקום אחר קבע: "אכן קהיליית העם שלנו היא יחידה ומיוחדת במינה..."

"ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו..." מתוך תפילת מוסף לראש חודש

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{51}	(י-ם): 18^{36}	(ת"א): 18^{51}	(חיפה): 18^{43}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{48}	(י-ם): 19^{49}	(ת"א): 19^{51}	(חיפה): 19^{51}

פרשת השבוע: "שפטים" [דברים ט"ז 18 – כ"א 9] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.